

РЕШЕНИЕ

№ 18093

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЦВ. М.

при участието на секретаря Т. Ц.
като разгледа докладваното от ЦВ. М. Гражданско дело № 20231110114849 по описа за 2023 година

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумите, както следва: 17 040,56 лв., представляваща непогасено регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ за причинени вреди на л. а. „Ауди Кю 7“, с рег. № .... в т. ч. и ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 22.03.2023 г. до окончателното плащане, както и 706,99 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 04.11.2022 г. до 21.03.2023 г.

Ищецът .... твърди, че в срока на застрахователно покритие по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ – на 26.08.2022 г., около 13:30 часа, в гр. София, е настъпило застрахователно събитие – ПТП, вследствие на което са причинени вреди на застрахования при него л. а. „Ауди Кю 7“, с рег. № .... Поддържа, че ответникът .... е застраховател по валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на другия участвал в него л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № ..... Сочи, че събитието е настъпило поради виновното и противоправно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил, който излизайки от пряката на к-с „Макси“ е отнел предимство на движещия се по бул. „.....“ друг автомобил, вследствие на което му нанася материални вреди. Заявява, че за настъпване на процесното ПТП е съставен двустранен констативен протокол за ПТП, като във връзка с него е образувана щета № 21119001716, извършен е оглед и е съставен опис на вредите. Сочи, че стойността на ремонта възлиза на 17 025,56 лв., в който размер на 26.09.2022 г., в качеството си на застраховател по застраховка „Каско на МПС“, е изплатил застрахователно обезщетение в полза на извършилия ремонта доверен сервиз – „.....“, като е сторил и ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв., поради което на основание чл. 411, ал. 1 КЗ встъпва в правата на застрахования срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на причинителя на вредата. Допълва, че с нарочна покана, получена на 04.10.2022 г., ответникът е поканен да заплати процесната сума от общо 17 040,56 лв., но той не е сторил това, поради което претендира същата. Претендира и мораторна в размер на 706,99 лв., начислена за периода от 04.11.2022 г. до 21.03.2023 г. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът .... е подал отговор на исковата молба, с който не оспорва качеството си на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № ..... Оспорва твърдения механизъм на настъпване на процесното ПТП, вината на застрахования при него водач, както и причинната връзка между него и вредите. Сочи, че вина за настъпването му има изцяло водачът на л. а. „Ауди Кю 7“, с рег. № .... който е допуснал нарушение на чл. 48 ЗДВП, тъй като на кръстовище на равнозначни пътища не е пропуснал намиращия се от дясната му страна автомобил, а освен това се е движил с превишена скорост. При условията на евентуалност твърди съпричиняване от негова страна. Оспорва претенцията и по размер, тъй като претендираната сума не отговаря на действителния размер на вредите, доколкото са извършвани ремонтно-възстановителни дейности, които не са били необходими, а освен това цената на боя, части и труд е силно завишена. Допълва, че към момента на настъпване на процесното ПТП увреденият автомобил е бил в експлоатация над 6 години, поради което не е бил гаранционен и отремонтiranето му в оторизиран сервиз на марката не е било необходимо. С тези съображения отправя искане за отхвърляне на предявените искове. Претендира и разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 411, ал. 1 КЗ в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски за неговото определяне. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установи наличието на следните материални предпоставки: 1. действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца; 2. за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание срещу причинителя на вредата – арг. чл. 45, ал. 1 ЗЗД, т. е. вредите да са причинени от делинквента чрез неговото виновно и противоправно поведение; 3. застрахователят по имуществено застраховане да е изплатил застрахователно обезщетение за настъпилото увреждане на застрахованата вещь в размер на действителните вреди /в т. ч. и основанието за отремонтiranе на увредения автомобил в официален сервиз на марката, т. е. срокът на гаранционната му поддръжка/; 4. наличие на действително застрахователно правоотношение между делинквента и ответника по застраховка „Гражданска отговорност“.

С определение от 09.06.2023 г. съдът е отделил за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че на 26.08.2022 г., около 13:30 часа, в .... е настъпило ПТП с участието на л. а. „Ауди Кю 7“, с рег. № .... застрахован при ищеца по застраховка „Каско на МПС“ и л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № ....., застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е заплатил в полза на извършилия ремонта сервиз – „..... сумата от 17 025,56 лв., като е сторил и ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв.

В случая, въз основа на двустранния констативен протокол за ПТП от 26.08.2022 г., уведомлението за щета при ....., показанията на двамата свидетели З. Р. Т. и Б. Г. Т., както и заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза съдът приема, че процесното ПТП е настъпило по следния механизъм: на 26.08.2022 г., около 13:30 часа, при движение по .... в рамките на кръстовище водачът на л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № .... предприема маневра за завой наляво с цел навлизане по .... при което реализира съприкосновение с намиращия се в лявото платно на булеварда л. а. „Ауди Кю 7“, с рег. №

.... вследствие на което му нанася материални вреди. Действително, двустранният констативен протокол за ПТП няма характер на официален документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК, поради което не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно отразения в него механизъм. Той се съставя от водачите на МПС и съдържа съгласувани изявления за знание за настъпили факти и обстоятелства, като тяхното съответствие с действителното фактическо положение подлежи на доказване на общо основание. Ето защо, съдът анализира удостоверените в схемата към протокола за ПТП обстоятелства относно механизма на настъпване на произшествието във връзка с останалите доказателства по делото – уведомлението за щета при ....., показанията на двамата свидетели, които непосредствено са възприели фактите, за които разказват, доколкото са били водачи на участвалите в ПТП-то автомобили, както и заключението по съдебно-автотехническата експертиза. Пред застрахователя – ищец застрахованото лице е заявило, че по време на движение по бул. „..... от пряката на к-с „Макси“ е излязла кола и го е ударила в предната дясна част на автомобила му, вследствие на което са увредени предна броня, преден десен калник и др. В качеството си на свидетел Б. Т. също потвърждава така описания механизъм на настъпване на произшествието, посочвайки, че по време на движение в лявата лента на бул. „..... от пряката вдясно е излязъл автомобил, който го засича и удря в предната дясна част на управлявания от него такъв. В показанията си свидетелката З. Т. също заявява, че при предприемане на маневра за завой наляво с цел включване в бул. „..... в посока ..... е допуснала съприкосновение с движещия се в лявото му платно друг автомобил. Сочи, че в дясното платно на булеварда се е движил тежкотоварен автомобил, който е попречил на видимостта ѝ, но независимо от това е предприела маневрата и между двата автомобила е настъпило съприкосновение. С категоричност свидетелката заявява, че ударът между двете превозни средства е настъпил в лявата част на платното за движение, поради което съприкосновението с другия автомобил е настъпило в предната му дясна част. В случая, анализирайки така обсъдените свидетелски показания, съдът намира, че същите установяват поведението на водача на л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № .... именно по начина, отразен в схемата към двустранния констативен протокол за ПТП от 26.08.2022 г. и уведомлението за щета до застрахователя - ищец, в което застрахованото лице също е описало по идентичен начин механизма на настъпване на процесното ПТП. Нещо повече, налице е пълно съответствие между показанията на двамата свидетели в частта относно начина и мястото на реализиране на инцидента, както и причината за това. В случая, при така установения механизъм е изготвено и заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза, което е достигнало до идентичен извод относно конкретните обстоятелства, при които се е осъществило процесното ПТП. Съдът намира, че последното е настъпило поради виновното и противоправно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил – З. Т., като за да достигне до този извод от една страна взима предвид нейните показания като свидетел по делото, които безспорно установяват, че при извършване на маневра за завой наляво с цел включване по бул. „..... тя изобщо не е забелязала движещия се по пътя с предимство друг автомобил, но въпреки това е навлязла в него. Също така в тази насока са и показанията на свидетеля Т., който изрично заявява, че е бил засечен от включващия се вдясно друг автомобил. От друга страна съдът взима предвид и изводите на експерта по съдебно-автотехническата експертиза, който е приел, че от техническа гледна точка причина за настъпване на процесното ПТП е именно поведението на водача на л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № ....., който при наличието на пътен знак „Б-2“ не е изчакал и не е пропуснал движещия се по път с предимство л. а. „Ауди Кю 7“, с рег. № ....през кръстовището. Нещо повече, така описаното поведение на свидетелката З. Т. напълно съвпада и с отразения в схемата към протокола за ПТП и уведомлението за щета механизъм на настъпване на процесното ПТП, като същият е потвърден и от показанията на всеки един от двамата свидетели. В случая, така установеното поведение на водача на л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № .... несъмнено представлява нарушение на чл. 50, ал. 1 ЗДВП, тъй като не е

пропуснала движещия се по път с предимство л. а. „Ауди Кю 7“, с рег. № .... предприемайки маневра за навлизане в него, без да пропусне вече движещия се там друг такъв, което съдът възприема като единствената техническа причина за настъпване на процесното ПТП. Съдът намира, че не се доказва с поведението си водачът на застрахования при ищеца автомобил също да е допринесъл за настъпване на процесното ПТП, допускайки твърдяното нарушение по чл. 48 ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна. В случая, тя изобщо не е приложима, доколкото не се касае за кръстовище на равнозначни пътища, за да се приеме, че за свидетеля Т. е съществувало задължение да пропусне включващия се от дясната му страна друг автомобил, управляван от свидетелката З. Т.. Отделно от посоченото, по делото не се установява водачът на л. а. „Ауди Кю 7“, с рег. № СВ 4474 ВМ да се е движил с несъобразена с пътните условия и интензитета на движение скорост, поставяйки се по този начин в невъзможност да предотврати настъпването на съприкосновение с навлизания отдясно в лентата му за движение друг автомобил. Изрично свидетелят Т. е посочил, че скоростта на движение на управлявания от него автомобил към момента на настъпване на процесното ПТП е била около 20 км/ч., която съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП се явява допустима скорост при движение на пътно превозно средство от категория „В“ в рамките на населено място. Нещо повече, прави впечатление, че тази скорост на движение е в рамките на посочената такава от 30 км/ч., въведена с пътен знак „Б 26“ в рамките на конкретния пътен участък, в какъвто смисъл е представеният към експертизата снимков материал. Следва да се отбележи още, че допълнителен аргумент в подкрепа на възприетия по-горе извод относно изключителната вина на застрахования при ответника водач на л. а. „Фолксваген Голф“, с рег. № .... за настъпване на процесното ПТП е и фактът, че водачът му З. Т. е потвърдила това обстоятелство, подписвайки се в протокола за ПТП от 26.08.2022 г.

Съобразно установената практика по доказателствената тежест на възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалото лице /Решение № 27 от 15.04.2015 г. по т. д. № 457/2014 г на ВКС, II ТО; Решение № 205 от 30.03.2015 г. по т. д. № 2976/2013 г. на ВКС, II ТО и др./ съдът намира, че ответникът не е опровергал така приетия за установен по-горе механизъм на настъпване на процесното ПТП от 26.08.2022 г., а той изключва участието на поведението на водача Б. Т. в причиняването на удара. Предвид изложеното и при съвкупна преценка на обсъдените по-горе писмени и гласни доказателства, както и заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза съдът прие, че процесното ПТП е настъпило изключително и само поради виновното и противоправно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил. Вината се предполага – арг. чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като тази презумпция не бе опровергана в настоящото производство чрез обратно доказване от ответника.

Между страните не се спори, че ищецът .... е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 17 025,56 лв. в полза на извършилия ремонта сервиз – „.....“, за което свидетелства и представеното извлечение от банкова сметка към 26.09.2022 г. и опис към него, както и, че е сторил ликвидационни разноски за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв.

Следователно, налице е основание за възникване на регресно вземане. За отговор на въпроса в какъв размер е възникнало то, съдът съобразява съдебната практика, постановена от ВКС при действието на отменения КЗ, но актуална и при действащия такъв, съгласно която при съдебно предявена претенция съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката (в този смисъл са Решение № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009г. на ВКС, I ТО; Решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I ТО; Решение № 52 от

08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО).

Съгласно заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза, което като компетентно и обективно изготвено от специалист в съответната област съдът кредитира, се установява, че всички щети по л. а. „Ауди Кю 7“, с рег. № .... отразени в описа на застрахователя – ищец, с изключение на капачка странично дясно огледало, корпус странично дясно огледало, външна дръжка предна дясна врата, врата задна дясна, външна дръжка врата задна дясна, лайсна задна врата дясна, вежда врата задна дясна, вежда ПВЦ заден десен калник и облицовка задна броня долна част, се намират в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с процесното ПТП от 26.08.2022 г., настъпило в гр. София, като необходимата стойност за възстановяване на същите, изчислена на база на средни пазарни цени към датата на ПТП-то, възлиза на 13 260,30 лв. Вещото лице подробно е описало кои са констатираните щети на МПС-то, като е посочило за кои от тях приема, че се намират в причинна връзка с процесното ПТП и кои не. Съдът възприема изводите на вещото лице в тази част, доколкото констатацията на експерта относно наличието на такива, които не са вследствие на процесното ПТП, е аргументирана с липсата на първоначално съприкосновение при удара в дясната странична част на л. а. „Ауди Кю 7“, с рег. № .... а единствено в предната дясна част на същия. В тази част изводите на вещото лице са останали непроменени включително и след изслушване на свидетелските показания по делото, допълвайки, че липсват данни за косо изместване на автомобилите така, че да се засегнат детайли в задната дясна част на автомобила. По делото от страна на ищеца не са ангажирани други доказателства, въз основа на които да се направи извод, че страничното дясно огледало, както и останалите детайли в задна дясна част на автомобила също са били увредени вследствие на процесното ПТП, като липсата на представен снимков материал в тази насока е препятствало възможността вещото лице да установи дали действително е могло увреждането им да настъпи, вследствие на изместване на превозните средства след първоначалното съприкосновение между тях или не. В случая, този извод на съда не се разколебава от разказаното от свидетеля Т., че задна дясна врата също не е могла да се отваря, тъй като в тази част разказаното от него се основава на негово предположение, че предна дясна врата се е изместила назад, без обаче по делото да са събрани доказателства, че това е било така. Следва да се отбележи още, че не е изключена възможността причиняването на щети в дясната задна част на автомобила да се дължи на предприети от страна на двамата водачи последващи действия, насочени към премахване на автомобилите встрани от пътния участък, в който е настъпило съприкосновението, като индиция в тази насока е и последващото поведение на водача на л. а. „Ауди Кю 7“, с рег. № .... доколкото същият заявява, че е отстранил автомобила си на паркинг на съседна автомивка. Въз основа на изложеното съдът приема, че увреждането на част от детайлите, отразени в описа на застрахователя, а именно: капачка странично дясно огледало, корпус странично дясно огледало, външна дръжка предна дясна врата, врата задна дясна, външна дръжка врата задна дясна, лайсна задна врата дясна, вежда врата задна дясна, вежда ПВЦ заден десен калник и облицовка задна броня долна част, не се е проявило пряко и непосредствено вследствие настъпването на процесното ПТП, а това означава, че стойността за тяхното отстраняване следва да се извади от общия размер на необходимата стойност за възстановяване на щетите по увреденото МПС. Както се посочи по-горе, необходимата стойност за възстановяване на щетите по увредения автомобил, намиращи се в причинна връзка с настъпилото ПТП от 26.08.2022 г., изчислена на база на средни пазарни цени към датата на ПТП, възлиза на 13 260,30 лв. Изчислената именно по този начин стойност съдът преценява като обективен критерий за действително причинените вреди, тъй като тя е определена след проучване в цялост на пазара на съответните части, боя, материали и труд, на които оперират официален сервиз за съответната марка лек автомобил и алтернативни доставчици, респ. определянето на средните пазарни цени предполага съобразяване на цените на двата вида икономически субекти. В тази връзка следва да се посочи, че сумата, изчислена на база средни пазарни

цени от алтернативни доставчици, не онагледява средните пазарни цени към датата на процесното ПТП, тъй като тя е изчислена на база средни цени, но само от алтернативни доставчици, т. е. съобразени са цените само от ограничен сегмент от пазара на части, боя, материали и труд. В констативната част от заключението изрично експертът е посочил, че към момента на настъпване на процесното ПТП – 26.08.2022 г. увреденият автомобилът е бил на 6 години и 29 дни считано от датата на първоначалната регистрация – 28.07.2016 г., като по делото не се спори, че същият е бил отремонтiran в официален сервиз на марката - „..... В случая обаче, от страна на ищеца не са представени доказателства относно обстоятелствата, обуславящи необходимостта от ремонтirане на автомобила в този сервиз, тъй като няма данни същият да е подлежал на гаранционната поддръжка, за да се приеме, че такова изискване е било налице. Следва да се отбележи, че от страна на ищеца изобщо не са изложени такива твърдения, още повече, че с доклада по делото от 09.06.2023 г. на същия са дадени изрични указания в тази насока, но въпреки това той не е предприел действия за установяване на така посоченото обстоятелство. Ето защо, съдът приема, че в случая действителният размер на причинените вреди, намиращи се в причинна връзка с настъпилото ПТП от 26.08.2022 г., възлиза на посочената от вещото лице сума от 13 260,30 лв., защото същата отговаря на средните пазарни цени. На основание чл. 411, ал. 1, изр. 1 КЗ ищецът има право да получи и обезщетение за направените обичайни разходи във връзка с щетата. Съдът приема, че сумата от 15,00 лв. съставлява обичаен разход за приключване на застрахователната щета по смисъла на чл. 411, ал. 1 КЗ, поради което тя следва да се включи в общия размер на дължимата от ответника сума. Така, общият размер на дълга възлиза на 13 275,30 лв., до който размер предявеният главен иск е основателен и следва да бъде уважен, като се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 17 040,56 лв., или за размера от 3 765,26 лв.

Посочената сума следва да бъде присъдена, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 22.03.2023 г. до окончателното плащане.

По иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

За възникване на акцесорното вземане за лихва за забава е необходимо да се установи наличието на следните материални предпоставки (юридически факти): 1. главен дълг; 2. изпадане на ответника в забава; 3. размера на обезщетението за забава.

В случая, при установяване съществуването на главното вземане, предмет на делото, в размер на 13 275,30 лв., за ищеца .... е възникнало и акцесорното такова, изразяващо се в парично обезщетение на причинените му вреди от неизпълнение от ответника в темпорално отношение на неговото задължение за заплащане на процесното регресно парично задължение. Съгласно чл. 412, ал. 3 КЗ обезщетението по задължителната застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите се определя и изплаща от застрахователя в 30-дневен срок, след като застрахователят по имуществена застраховка, който е встъпил в правата на застрахованото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност” на лицето, което виновно е причинило вредата на застрахованото имущество, е предявило претенцията си срещу този застраховател, като е приложил преписката с доказателствата, с които разполага. В случая, от входящия номер в горния десен ъгъл на документа се установява, че на 04.10.2022 г. ответникът е получил поканата на ищеца за заплащане на претендираното регресно вземане по процесната застрахователна преписка, като след изтичане на 30-дневния срок за плащането му – на 04.11.2022 г., той е изпаднал в забава.

Следователно, за периода от 04.11.2022 г. до 21.03.2023 г. размерът на мораторната лихва върху главницата от 13 275,30 лв., определен от съда по реда на чл. 162 ГПК с помощта на електронен калкулатор, възлиза на 550,77 лв., до който размер предявеният акцесорен иск е основателен и следва да бъде уважен, като се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 706,99 лв., или за размера от 156,22 лв.

По отговорността за разноските.

При този изход на спора – частична основателност на предявените иски, право на разноси има всяка от страните съразмерно с уважената, респ. отхвърлената част. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъди сумата от 807,57 лв. – платена държавна такса, депозит за САТЕ, депозит за свидетел и юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника следва да се присъди сумата от 95,01 лв. – депозит за САТЕ, депозит за свидетел и юрисконсултско възнаграждение. Съдът определи в минимален размер юрисконсултското възнаграждение на всяка от страните на основание чл. 78, ал. 8 ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 2017 г.), вр. чл. 37 от Закон за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като съобрази фактическата и правна сложност на делото, неговата продължителност, както и вида и обема на извършената дейност от процесуалните им представители. Съдът констатира, че въпреки указанията, дадени в открито съдебно заседание на 12.10.2023 г., ищецът не е представил доказателства за заплащане на сумата от 125,00 лв., представляваща допълнително определен депозит за САТЕ, който съдът е изплатил за сметка на бюджета си. Ето защо, на основание чл. 77 ГПК ищецът .... следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на Софийски районен съд сумата от 125,00 лв., представляваща депозит за САТЕ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ...., ЕИК ...., със седалище и адрес на управление: .... да заплати на ...., ЕИК .... със седалище и адрес на управление: ....., на основание чл. 411, ал. 1 КЗ, сумата от **13 275,30 лв.**, представляваща непогасено регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ за причинени вреди на л. а. „Ауди Кю 7“, с рег. № .... в т. ч. и ликвидационни разноси за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 22.03.2023 г. до окончателното плащане, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, сумата от **550,77 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от 04.11.2022 г. до 21.03.2023 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за разликата над уважения размер от 13 275,30 лв. до пълния предявен размер от 17 040,56 лв., или за размера от 3 765,26 лв., както и иска за мораторна лихва за разликата над уважения размер от 550,77 лв. до пълния предявен размер от 706,99 лв., или за размера от 156,22 лв.

ОСЪЖДА ...., ЕИК ...., със седалище и адрес на управление: .... да заплати на ...., ЕИК .... със седалище и адрес на управление: ....., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **807,57 лв.**, представляваща разноси по делото.

ОСЪЖДА ...., ЕИК .... със седалище и адрес на управление: .... да заплати на ...., ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ....., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **95,01 лв.**, представляваща разноси по делото, както и в полза на бюджета на Софийски районен съд, на основание чл. 77 ГПК, сумата от **125,00 лв.**, представляваща депозит за САТЕ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____